

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΦΟΡΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗΣ ΑΓΩΝΑ

- 21/3 δημοσιεύεται υπουργική απόφαση που εξαγγέλλει την εκκένωση όλων των εστιών πανελλαδικά. Την ίδια στιγμή το κράτος και οι επιστήμονες προτρέπουν τον κόσμο να μην μετακινείται και να μένει σπίτι. Βλέπουμε κάποια αντίφαση;
- Οι εστιακοί φοιτητές/ριες αντιδρούν στην απόφαση αυτή διεκδικώντας το αυτονόητο, να παραμείνουν στα σπίτια τους. Οι εστίες δεν είναι απλά εκπαιδευτικός χώρος του πανεπιστημίου που μπορεί να ανοίγει και να κλείνει ανάλογα με τα συμφέροντά του την εκάστοτε στιγμή. Είναι χώρος στέγασης ανθρώπων, είναι το σπίτι πολλών φοιτητριών από κατώτερα κοινωνικά στρώματα, χώρος συνάντησης, κοινωνικοποίησης και πολιτικής δράσης τόσο για τους ίδιους όσο και για την γειτονιά.
- Φυσικά τα μέτρα που παίρνονται δεν πλήττουν μονάχα τους εστιακούς αλλά και όλους εμάς που βρισκόμαστε στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Ενώ απαγορεύεται η κυκλοφορία και άρα οι αντιδράσεις στα μέτρα που λαμβάνονται, το κράτος συνεχίζει την πολιτική εναντίον μας ακάθεκτο. Μειώσεις μισθών, επέκταση ωραρίων, νομοθετικό περιθώριο στα αφεντικά της μη καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, άτυπες απολύσεις, μη κάλυψη όσων δουλεύουν μαύρα, εντατικοποίηση στην εργασία, αύξηση της επίβλεψης όσων δουλεύουν από το σπίτι και ταυτόχρονα απαγόρευση απεργίας και επίταξη εργασίας με σκοπό την πάταξη όποιας διεκδίκησης. Παράλληλα η πρόσβασή μας στην υγεία, από την έγκυρη διάγνωση μέχρι την θεραπεία, δεν έχει καλύτερεύσει ούτε στο ελάχιστο, αφού καμία ουσιαστική απόφαση δεν παίρνεται από το κράτος προς αυτή την κατεύθυνση.
- Το κράτος μας εγκαλεί να αναλάβουμε τις ατομικές μας ευθύνες ενώ δεν εξασφαλίζει ούτε τα κατάλληλα μέτρα, ούτε και τον κατάλληλο αριθμό υγειονομικών υπαλλήλων. Τους θυσιάζει βάζοντάς τους στην πρώτη γραμμή και μας καλεί να τους χειροκροτήσουμε ως ήρωες που ρισκάρουν τη ζωή τους για εμάς. Όπως θυσιάζει και όλους εκείνους που συνεχίζουν να δουλεύουν υπό τις χειρότερες συνθήκες για το καλό της κοινωνίας. Ή καλύτερα για το καλό του κεφαλαίου.
- Δεν μένουν σπίτι όσοι/ες είναι αναγκασμένες να δουλεύουν, όσες είναι έγκλειστες σε κέντρα κράτησης, όσες είναι σε φυλακές. Δεν προστατεύονται από τον ιό όσες δουλεύουν ή δουλεύουν ακόμη χωρίς ασφάλιση, όσων τα αφεντικά δεν φροντίζουν να τους παρέχουν μέσα προστασίας, ή όσων οι ζωές δεν έχουν τόση αξία. Και φυσικά το ίδιο το σπίτι ακόμη κι αν σε προστατεύει από τον ιό, δεν σε προστατεύει από την πατριαρχία, αφού βλέπουμε να αυξάνονται κατά 30% τα ποσοστά ενδοοικογενειακής βίας, μέσα στην καραντίνα και τα ποσοστά αυτά αφορούν μονάχα τα περιστατικά που καταγράφονται.
- Βλέπουμε καθημερινά στην τηλεόραση πολιτικούς και επιστήμονες να βγάζουν πολεμικά ανακοινωθέντα. Ότι πρέπει να μείνουμε ενωμένοι ενάντια στον κορωνοϊό, γιατί είμαστε σε πόλεμο και στον πόλεμο χρειάζεται εθνική ενότητα και ομοψυχία. Με όπλο λοιπόν την ενότητα και την έκτακτη συνθήκη, το κράτος γίνεται όλο και πιο ολοκληρωτικό. Αυξάνεται ο έλεγχος σε κάθε πτυχή της ζωής μας, υπάρχουν μπάτσοι σε κάθε γωνία, οι δημόσιοι χώροι των γειτονιών μας δεν έχουν ζωή.
- Ενώ οι εστιακοί φοιτητές πρέπει να φύγουν, οι μπάτσοι πρέπει να έρθουν και να μείνουν στην πανεπιστημιούπολη, νομιμοποιώντας εκτός από θεσμικά και κοινωνικά την παρουσία τους σε χώρους που είχαν άσυλο. Το ίδιο θα ισχύει και για πολλούς άλλους χώρους πρασίνου στις γειτονιές μας, όπως το σκοπευτήριο. Την ίδια ώρα που σφραγίζουν ή δυσχεραίνουν την πρόσβασή μας σε δημόσιους και ελεύθερους χώρους πρασίνου, ιδιωτικοποιούν το λόφο Φιλοπάππου και τον Εθνικό Κήπο.
- Είναι παραπάνω από προφανές ότι τα μέτρα που παίρνονται δεν είναι για το καλό όλων μας. Γι' αυτό ο αγώνας των εστιακών φοιτητών για τις βασικές ανάγκες της σίτισης και της στέγασής τους και η αντίσταση στην παράλογη απόφαση που πάρθηκε θα 'πρεπε να 'ναι μόνο η αρχή. Πολλοί από εμάς δεν έχουμε λεφτά για νοίκι, για σούπερ μάρκετ, για λογαριασμούς, για διαγνωστικά τεστ, για φάρμακα, για γιατρούς. Η άρνηση καταβολής ενοικίου, η παροχή βασικών αγαθών δωρεάν, η διεκδίκηση δωρεάν υγείας και δημοσίου χώρου είναι μερικά μόνο παραδείγματα αγώνων που οφείλουμε να δώσουμε.
- Το στοίχημα σε μια εποχή ατομισμού, ιδιώτευσης και κανιβαλισμού, είναι η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια μεταξύ μας. Η έμπρακτη στήριξη των αγώνων που δίνουν οι εστιακές και των αγώνων που πρέπει να ξεκινήσουμε είναι η μόνη λύση.

ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Εστιακοί/ες, γείτονες/ισσες

Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου, Ζωγράφου

Αυτόνομη Συνέλευση Ζωγράφου

Υπόγειος Ιλισός, Αναρχική Κοινότητα Αγωνα στα Ανατολικά της Αθήνας

Ελευθεριακό Σχήμα Φιλοσοφικής

Πρωτοβουλία αναρχικών-αντιεξουσιαστών από τους πρόποδες του Υμηττού